47ste jaar. — Nr 90. Zaterdag 28 Juli 1900.

Men schrijft in te **Tongeren** bij M. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *Postrijder* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, **Groote Markt, nr 37-39, te Tongeren.**

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :
Drie maal per week **6** franks per jaar.
Twee » » **5** »
Een » » **4** »
Een blad afronderlijk **10** centiemen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen **1** fr. ceant^me per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad : **1** fr. den drukregel.

TONGEREN, DEN 28^e JULI 1900.

VAN ALLES WAT.

De E. V. heeft ons twee gansch nieuwe Kamers gegeven. Men had dus reden te hopen dat er eenige verandering zou ontstaan zijn in onze parlementaire zeden.

Hehaas ! die hoop is teleurgesteld, te oordeelen naar de drie of vier laatste zittingen der Kamer.

Hoor liever !

M. Cavrot schreeuwt M. Hoyois toe :

« Gij zijt de wachthond van de rechterzijde ! »

M. Crombez, die men voor wat meer gentleman dan M. Cavrot zou nemen, zegt tot zelfden heer Hoyois : « Gij zijt een lafaard ! »

M. Furnémont richt tot M. Woeste deze vriendelijke onderbreking : « Gij zijt dieven ! »

En van de koninklijke familie sprekende, roept zelfde deugdzame Furnémont uit : « Zij is beteelen alles, die familie ! »

M. Demblon.... ha ! van dien kant verwondert ons niets meer ; — M. Demblon, niet meer wetende wat zeggen, noemt den Koning een « klerikaal » en roept er bij dat, zoo hij het niet is, hij even als de rechterzij gehaart het te zijn ! !

Te oordeelen naar die weinige bloemen, geplukt in den hof der nieuwe Kamer, is er geen hoop dat zij beter dan hare voorgangster de regelen der parlementaire welleevendheid zal in acht nemen.

Er is geene terugroeping tot de orde geweest, 't is waar.

Waar ik denk werkelijk dat M. de Saedeleer tot voorzitter gekozen met 118 stemmen, dus met de hulp der linkersij, betreurd zou hebben zijn voorzitterschap te moeten inhuldigen door het toekennen eener straf, hoe licht ook.

Hij heeft zich beperkt tot eenige gepaste opmerkingen, die voldoende zijn geweest om ergere uitvallen te voorkomen.

Zoo goed en zoo kwaad het ging, heeft men eenige der ontwerpen, door het gouvernement aangeboden, gestemd ; en zoo er iets is overgebleven, is het de schuld van M. Denis.

M. Denis had eene voordracht aangekondigd over het slotprotocol der vredesconferencie. Eene nachtzitting is niet voldoende geweest om ze ten einde te brengen, en men is te middernacht beengegaan, uiterst ontevreden van nog te moeten terugkeeren, ten einde het slot te hooren van deze vervelende woordenkramerij.

Van dien kant ook is dus niets veranderd. Hij die door de socialisten de « eerbiedweerdige Denis » wordt genoemd, is nog altijd even vervelend.

* *

Het feest van den 21 juli te Brussel heeft ons niets onvooriens opgeleverd. Ik zal niet zeggen dat het door 't weer is begunstigd geweest : neen, 't was al te warm.

Alleen bij het *Te Deum*, onder de eeuwenoude gewelven der collegiale kerk van Sinte-Gudula, hebben het hof, de ministers en de verschillende overheden eene betrekkelijke frischheid gevonden, eene beschutting tegen de brandende atmosfeer, die op Brussel drukte.

Te drie ure huldigde men in de Leopoldswijk het standbeeld van M. Frère-Orban in.

Er zijn redevoeringen uitgesproken, welke gij in de dagbladen zult lezen, maar zij bereikten het publiek niet ; van verre zag men enkel de zeer prozaïsche gebaren der sprekers, die met den zakdoek hun zweet afdroogden.

Het beeld kwam maar dun voor, vooral op de plaats waar het staat.

Men krijgt den indruk van M. Frère's figuur, maar de artist schijnt de stijfheid van M. Frère's gewone houding nog overdreven te hebben.

Dat is pose en niet natuurlijk. Nu, het beeld is daardoor misschien zooveel te gelijkender.

* *

De *Etoile* zegt niemendal te weten over het monument-Van Humbeeck, ge weet, een gedenteeken om den droevigen Loge-politieker te herinneren, die het kadaver van he katholicism in den put ging stampen.

De *Chronique* had eene inschrijving gedaan, die eene belachelijken uitslag had en het omgehaalde geld is in de Brusselsche stadskas gestort.

Hij is al lang vergeten door de liberalen, de doodgraver !

* *

Wij vernemen dat het ministerie van landbouw besloten heeft binnen kort het reglement op het merken van het vee, dat zooveel klachten verwekte bij de landbouwers af te schaffen.

Het merken zal echter verplichtend blijven voor het vee van vreemden invoer. Op die wijze zal men vermijden premiën te betalen voor vreemde dieren, daar de eigenaars dezer dieren slechts recht krijgen op de premiën nadat hun vee eenen zekeren tijd in het land heeft verbleven.

* *

BELGISCHE EXPEDITIE NAAR CHINA. — De *Soir* meldt dat de expeditie zeker zal plaats hebben.

Het gouvernement zal zijne toestemming verleenen.

Bijtredingen en inschrijvingen komen reeds in.

Er is eene inschrijving van 2 1|2 millioen en bekwame officiers, die verlof vragen aan den minister van oorlog ; ook jongelingen van goeden huize bieden zich aan als vrijwilligers.

Uit CHINA.

EEN CHINEESCHE VOET.

Een kleinen voet beschouwen de Chineezen, de vrouwen vooral, als een eigenaardige schoonheid. Daarom worden de voeten der kinderen met geweld in koperen of looden schoenen gestoken ; het loopen is voor hen dan ook zeer moeilijk.

CHINEESCH HUWELIJK.

Huwelijken worden bij de Chineezen door de bloedverwanten van beide partijen gesloten. Het jonge paar ziet elkaar niet voor den trouwdag, waarop de bruid naar den bruidegom gevoerd wordt, opgesloten in eene soort van draagstoel, dien zij « palankijn » noemen, vergezeld van muzikanten en fakkeldragers.

Andere personen dragen den bruidschat, die gewoonlijk uit kleederen, stoelen, banken en anderen huisraad bestaat.

Een van de familieleden der bruid overhandigt den sleutel der palankijn aan den bruidegom, die den optocht afwacht en de deur opent. Indien de bruid toevallig niet naar zijnen zin is, sluit hij de deur weer toe en zendt haar terug.

HET GROETEN OP ZIJN CHINEESCH.

Ieder deftige Chinees bezit een boek over beleefdheid, dat hij voor de eenvoudigste zaak moet raadplegen, wil hij de voorschriften kunnen naleven, die het gebruik vereischt ; die kunst vraagt dan ook tijd en studie.

Indien b. v. twee personen van gelijken rang elkander ontmoeten, kuipen zij de rechterhand dicht, bedekken die met de linker, nemen deze er weder af, verheffen beide handen en zeggen : « *Hoee, hoee* » of « *Kien, kien* » !

Indien de persoon iemand van rang is, dan buigen zij dieper en raken somtijds wel den grond met hun voorhoofd.

CHINEESCHE KINDERMOORDEN.

Een der heelijkste karaktertrekken van den Chinees is, dat hij ongevoelig is voor het lijden van anderen, alleen uitgezonderd de familieleden. Deze worden geholpen en gesteund, doch voor elkeen, die niet tot de familie behoort, is hij volkomen gevoelloos.

Dat gaat zelfs zoover, dat duizenden kinderen, meisjes wel te verstaan, jeder jaar eenvoudig vermoord worden, omdat men het in lastig vindt om ze groot te brengen. Jongens heeft men gaarne, want die moeten later de ouders begraven en offers brengen op hun graf.

Men trouwt voornamelijk om jongens te krijgen, die de voorgeschreven offers kunnen brengen na den dood der ouders.

Een enkel meisje wordt met tegenzin ontvangen. Een tweede wordt reeds verwenscht, terwijl het derde eenvoudig van kant geholpen wordt, zoodra het ter wereld komt.

CHINEESCHE STRAFFEN.

Nog een aantal folteringen zijn bij de Chineesche rechtbanken toegelaten. Het zachtste middel om aangeklaagden tot bekentenis te brengen is het gesselen met roeden op den rug tusschen de schouders.

Komt de aangeklaagde dan nog niet tot bekentenis, dan worden zijne kaakbeenderen met een lederen werktuig zoodanig gepijnigd, dat de tanden los gaan en de wangen opzwellen, waardoor de ongelukkige niet meer kan eten.

Zelfs in de burgerlijke rechtspraak worden dergelijke folteringen ten uitvoer gebracht en daarbij zijn de rechters omkoopbaar, zoodat wie het geld, ook het recht aan zijne zijde heeft.

Kleine diefstallen worden met stokslagen gestraft. De draagbare schandpaal is een zware houten blok, die om den hals wordt gesloten, en de veroordeelde moet zoo'n kraag 2 of 3 weken onafgebroken dragen, zoodat hij zich niet kan te slapen leggen. Een ander strafmiddel zijn koperen buizen die om het naakte lichaam gelegd worden, waarna men heet water door de buizen gist.

Voorts worden misdadigers aan éénen arm en één been aan eenen rekstok opgehangen of aan de handen en voeten, die op den rug gebonden zijn.

HET CHINEESCH LEGER.

De militaire meewerker van de « Westminster » vertelt het een en ander van het Chineesche leger, dat niet meer zoo slecht geoefdend en gewapend is, als in den oorlog tegen Japan, toen de soldaten onderwetsche vuursteen-geweeren en pijl en boog met zich voerden.

Na den oorlog werd een groot deel van het Chineesche leger met Mauser-geweeren gewapend, en geoefend door Europesche militairen. En indien zij dus goed worden aangevoerd, bestaat er groote mogelijkheid, dat zij nog zeer veel moeite aan de mogendheden zullen geven, daar wij bij ondervinding weten, dat de Chinees met groote vastberadenheid en wildheid vecht. Maar het is zeer onwaarschijnlijk, dat er een goed aanvoerder voor den dag zal komen.

In China zijn twee hoofdlegers — het Mandsjoeleger en het Chineesche leger. Beide zijn zij in verschillende commando's verdeeld en verspreid over het gansche rijk. Er zijn Mandsjoe-ganizoens in de meeste provinciën en belangrijke steden, onder bevel van hunne eigene generaals. Maar geen oezer troepen zijn erg geoefend, wat hunne bewapening of oefening betreft.

In gewone tijden zijn er in de buurt van Peking een half dozijn verschillende legers, wier nominale sterkte niet ver van de honderdduizend verwijderd is, maar wier werkelijke sterkte bijna nooit grooter is dan 50,000.

Van deze legers is, wat physieke kracht en bewapening betreft, wel het sterkste de Peking-veldmacht, die 10.000 man telt en gewapend is met moderne Mausers die rookzwak kruit schieten, dat uit een zeer goed ingerichte fabriek te Canton en verder uit het arsenaal te Tientsin komt. De meeste wapenen komen uit Shanghaï, waar de regeering nog niet lang geleden eene fabriek liet bouwen, die van de nieuwste machienen voor het verveerdigen van repeteergeweeren voorzien is.

Generaal Nich, die het bevel heeft over de troepen tusschen Tientsin en Peking gekamperd, heeft 15,000 man onder zich ; de meesten dezer soldaten zijn door Duitschers onderricht, goed gewapend en voorzien van Maxims. De generaal heeft ook artillerie, maar zij is, evenals alle Chineesche artillerie, samengesteld uit stukken van verschillend kaliber, die niet erg te duchten zullen zijn.

Ten noorde van Peking ligt generaal Sung, een zeer goed krijgsman, doch zeer bejaard. Hij heeft het bevel over 15.000 man, goed gewapend met Mausers, Maxims en Kruppkanonnen. Ook deze troepen zijn door Europeanen onderricht. Te Lotai liggen 10,000 man, onderricht door Duitschers en Russen ; zij zijn goed gewapend, maar de tucht moet nist groot zijn.

In de nabijheid van Peking moet zich ook nog een typisch leger bevinden, bestaande uit ongeregelde en woeste Mahommedanen, meest uit Kansuh. Zij zijn slecht gewapend en ongedisciplineerd. Maar daar zij berucht zijn als vreemdelingenhaters en reeds lang met de Boxers sympathiseerden, tot welk genootschap de meeste hunner waarschijnlijk behooren, staat te vreezen, dat hun beter wapens verstrekt zijn.

De meest te duchten macht, uit een militair oogpunt beschouwd, die door de Chineezen in het veld kan worden gebracht, is zeker wel het leger, dat sedert eenige jaren door generaal Yuan-Shi-Ka gekommandeerd wordt en te Hsiao-Khau gelegerd is. Het was tijdens het bezoek van lord Beresford 7400 man sterk, meest mannen uit Schantong. Deze en die uit Hunan zijn de beste soldaten. De infanterie van dezen generaal is gewapend met Duitsche Mausers. Hij heeft tien batterijen van zes kanonnen, van verschillend kaliber, die projectielen van 1 tot 9 pond werpen. De ruiterij is gewapend met lansen en een Mauser-infanteriegeweer.

Uitslagen

van de prijskampen der Gewestelijke tentoonstelling te Hasselt.

(Vervolg).

Afdeeling E — Vischteelt ; INTERNATIONALE PRIJSKAMP.

123^e Prijskamp — 1^e prijs Bijnens-Vaesen Zonhoven ; 1 Bellefroid-Bijnens en Bijnens-Colemont Zonhoven.

124^e Prijskamp — 2^e prijs Bijnens-Vaesen Zonhoven ; Charly-Poutian Lommel.

126^e Prijskamp — 1^e prijs Bijnens-Vaesen Zonhoven.

127^e Prijskamp — 1^e prijs Bijnens-Vaesen Zonhoven ; Bellefroid-Bijnens en Bijnens-Colemont Zonhoven.

Uitbating der Vijvers.

132^e Prijskamp. — 1^e prijs, Bijnens-Vaesen Zonhoven ; 2 Bellefroid-Bijnens en Bijnens Clem. Zonhoven.

133^e Prijskamp — 1^e prijs, Bijnens-Vaesen Zonhoven ; Bellefroid-Bijnens en Bijnens-Colemont Zonhoven.

Visehtuigen.

134^e Prijskamp — 2^e prijs, Bijnens-Vaesen Zonhoven.

136^e Prijskamp — 1^e prijs, Bellefroid-Bijnens en Bijnens-Colemont Zonhoven ; Bijnens-Vaesen Zonhoven.

137^e Prijskamp — 1^e prijs, Bijnens-Vaesen Zonhoven ; Bellefroid-Bijnens en Bijnens-Colemont Zonhoven.

138^e Prijskamp — 2^e prijs, Bijnens-Vaesen Zonhoven.

139^e Prijskamp — 1^e prijs, Bijnens-Vaesen Zonhoven ; 2 Bellefroid-Bijnens en Bijnens-Colemont Zonhoven.

Vergulde medalie en diploma.

Aspergenkweekerij van Bockryck bij Hasselt, Bertrand en zoon, Glons ; Moll Jos., strooheuzen Hasselt ; Willems-'s Jongers, korfwerk Stockheim. Kunstaardenwerk St-Truiden.

Zilveren medalie en diploma.

Boes Felix, Wellen.

Prijskamp van grasmaaiwerktuigen.

145^e Prijskamp — 1^e prijs, Langenaeken A., Velm ; 2 Essers G., Kleine-Brogel ; 3 Routs Arn., Eygenbilsen ; 4 Gerrits J., Kleine-Spauwen ; 5 Vrydaghs Pieter, St-Truiden ; 6 Houben Anna, Helchteren.

Zilveren medalie en diploma.

Boyen G., Haelen ; Claessens H., Eben-Emael ; Evens H., Peer ; Lemmens M., Beeringen ; Nyssens S., Bilzen ; Cols A., Hoesselt ; Ruman J., Eben-Emael ; Schoemans M., Corteebosch ; Wauters G., Hoesselt ; Janssens L., Dilbeek ; Van Simpsen, Gruygoven.

142 Prijskamp — Machinen, werktuigen, enz.

Zilveren medalie.

Belgische Boerenbond, Leuven ; Buntinx-Devue Hasselt ; Halleux, St-Truiden ; Martens, (gebroeders) Bree ; Société anonyme de robinetterie-Liége, (Berks-Smeysters, Hasselt ; Verbak Lod., Hasselt.

Bronzen medalie.

De Ros, Maestricht ; Druelants, Jos., Neeroeteren ; Gelders, Fred., St-Truiden ; Gruffy, D., St-Truiden ; Jacobs-Bosmans, Maeseyck ; Kerckhoffs, Gust., Dilsen ; Nieland Jos., Hasselt ; Smeets, L., Caringen ; Dewit, Touss., Hasselt ; Van Slype, St-Truiden ; Van de Savel, Pieter Borloo ; Vrancken, Maeseyck.

Eervolle meldingen.

Thys Jan, Berbroeck ; Van Crabeeckx Jules, Hasselt.

* *

PROVINCIALE PRIJSKAMP TUSSCHEN HOEFSMEDEN.

Den 18 dezer heeft de prijskamp voor hoefsmeden plaats gehad. Er waren 25 mededingers, waartusschen hoefsmeden met opmerkenswaardige kennis en behendigheid.

Zieher den uitslag van dezen prijskamp :

1e pr.	Cronx Denys, Eygenbilsen, verg. zilv. med.	
2e pr.	Moons Hendr., Alt-Hoesselt, zilveren med.	
	Rubens Ludewijk, Tongeren,	id.
	Verlinden Theod. Hoesselt,	id.
3e pr.	Ballet Pieter, Kermpt,	id.
	Mercken Winand, Hoesselt,	id.
	Daenen Julianus, Over-Repen,	id.
4e pr.	Bruyère Ludewijk, Eben-Emael,	id.
	Mercken Ludewijk, Hoesselt,	id.
5e pr.	Smeets Arthur, Caringen,	bronz. med.
	Winne-Leemers, Corthys,	id.
6e pr.	Deprs Fred. St-Truiden,	id.
7e pr.	Ballet Lamb. Kermpt,	id.
	Grosemans Jan, Tongeren,	id.
	Poulussen Lamb. Herck-de-Stad,	id.
	Thys Jan, Berbroeck,	id.
8e pr.	Va van Julius, Burg-Leopold,	id.
9^e pr.	Vandenborn Egid. Bommersb.	id.
10^e pr.	Entbrouckx Karel, St-Truiden,	id.
	Cleynen Baptist, St-Truiden,	id.
	Schuermans Leon, St-Truiden,	id.
	Vanderlinden Lamb. Lummen,	id.

Eervolle melding aan Steegmans Alfons, te Stevoort.

De uitslagen der prijskampen, die in dit nummer niet vermeld staan, zullen in ons volgend nummer medegedeeld worden.

Gemeenteraad

van Tongeren.

Zitting van zaterdag 21 Juli om 5 ure.

Zakes aan de dagorde :

1^e *Toestand der gemeentekas. — Proces-verbaal.* — Goedgekeurd.

2^e *Kolen, petroel en brandhout. Aanbesteding. Processen-verbaal.* — Idem.

3^e *Stadsmotten. Verkoop van gras. — Akte.* — Idem.

4^e *Peloesen langs de Stadswallen. — Aanbesteding.* — Idem.

5^e *Waterleiding. — Bevaadslaging betreffende de ophengst van den verkoop der waters.* — Idem.

6^e *Vraag van rechtlijning gedaan door M. Georges Meyers. — Vaststelling der indemniteit.*

7^e *Idem van Dame Fouarge.*

De indemniteit wordt vastgesteld op 8 franken den vierkanten meter.

8^e *Maken van eene onderaardsche riool neffens de stalle. — Aanbesteding.* — Goedgekeurd.

9^e *Onderwijzeres ad interim. — Schadeloosstelling.* — *Vaststelling.* — De schadeloosstelling wordt vastgesteld gelijkvormig de wet.

10^e *Pickelpoelstraat. — Plaasing.* — *Voorstel.* Tot eene aanstaande zitting verschoven.

11^e *Gemeentebegrooting van 1899. — Herplaatsing van crediten.* — Goedgekeurd.

12^e *Lagere gemeentescholen. — Vaststelling der prijsuitdeelingen en der heropening van de klassen.*

De prijsuitdeelingen aan de leerlingen der lagere scholen zullen plaats hebben op maandag 6^e Augustus aanstaande : om 10 ure 's morgens voor de meisjes ; om 3 ure 's namiddags voor de jongens. De heropening der klassen zal plaats hebben op maandag 24 September aanstaande.

13^e *Avondschool. — Toekenning van eene som voor prijsuitdeelingen.* — De raad stemt eene som van fr. 50.

14^e *Politieagenten. — Kleedingsmassa. — Reglement.* — *Verandering.* — Goedgekeurd.

15^e *Politieagent Mercken. — Schadeloosstelling voor woning.* — Toegestaan.

16^e *Koninklijk Athenaeum. Rekening van 1899.* — Goedgekeurd.

17^e en 18^e *Middelbare school. — Rekening van 1899 en begrooting voor 1901.* — Goedgekeurd.

19^e en 20^e *Teekenschool. — Rekening van 1899 en begrooting voor 1901.* — Goedgekeurd.

21^e *Bureel van Welddadigheid. — Herplaatsing van crediten. Begrooting van 1899.* — Goedgekeurd.

22^e *Idem. — Verpachting van grond. Akte.* — Idem.

23^e *Burgerlijke Godshuizen. — Verlenging van toust.* — *Akte.* — Gunstig advies.

24e en 25e *Hoofdkerk van O. L. V. Verpachting van land en verkoop van boomen.* Idem.

26e en 27e *Kerk van den H. Joannes-Baptista. Rekening van 1899 en begrooting van 1901.* — Idem.

28e *Gemeentekerkhof. Altijddurende vergunning Aanvraag van Dame Wve de Fastré.* — Toegestaan onder de gewone voorwaarden.

29e en 30e *Benoeming van den opzichter uitbelder en van den grafmaker.* — Tot eene aanstaande zitting verzonden.

31e *Bureel van welddadigheid. — Benoeming van een lid in vervanging van M. V. Collée, ontslaggever.* — De raad benoemd M. H. Berden.

Idem. Benoeming van een lid in vervanging van M. den Ridder P. Schuetzen, ontslaggever. — Tot eene aanstaande zitting verschoven.

32e *Maken van eenen put te Bloir aan den kant van Mall en van eenen put op de Vette Varkensmarkt. Stemming van een crediet.* — De raad stemt het maken van drie putten.

33^e *Pogingen aan te wenden ten einde de verlenging van den buurtspoorweg Luik-Wihogne tot Tongeren te bekomen alsook ten einde de eerste regionale landbouwtentoonstelling te bekomen, die in de provincie Limburg zal plaats hebben.*

Er zullen pogingen in beide doelen aangewend worden.

34^e *Vaststelling van een uur voor het openen der kori-, vette- en magere varkens.* — Er zal een enkwest over dit punt geopend worden.

35^e *Volmaking van het plaveisel op de Koemarkt onder voorbehoud het bedrag der aanbesteding in 1901 te betalen.* — Goedgekeurd.

36^e *Teruggave van eene som van 10 fr. aan ieder der feestcomitetten der St-Antonius- en St-Jannwijken.* — Tot eene aanstaande zitting verzonden.

37^e *Plaatsen van eene pomp op de bron van het Geebroek.* — Goedgekeurd.

38^e *Lager onderwijs. — Veranderingen toe te brengen aan het programma door den raad aangenomen.* — De bestierders en bestierstersz zullen uitgenoodigd worden een nieuw programma op te maken.

39^e *Vraag van M. Cornesten sindsens gedelte van den weg N° 23, gelegd St Servatiusberg te kunnen aankoopen.* — Tot eene aanstaande zitting verzonden.

NIEUWS
uit de stad en de provincie.

De processie gezegd van **O.L.V. Scapu-**

HET
VERWISSELD KIND

15de VERVOLG.

Haar hart kromp ineen. Daar stond dus het vreeselijke ding reeds in de dagbladen. Straks misschien, zou ook haar naam er reeds bij betrokken worden !

Den volgenden morgend ontving Dick het navolgende ongeteekende schrijven :

« Spaar u de moeite van verder annonceeren. Het kind is reeds twintig jaar dood. »

— Zie, zie ! dacht Dick — denken zij mij zoo te vangen ? Dit is blijkbaar een list, om ons van de wijs te brengen. Ik leid er uit af, dat het kind niet dood is en dat de zaak geen zuiver spel is geweest. Wij zullen met annonceeren voortgaan, weerde Mevrouw !

Bij het dus de advertentie voortloopen. Doch geene brieven kwamen er meer, noch eenigerlei inlichting.

Na verloop van eene week zegde Dick tot Molly :

— Wij moeten ons naar den anderen kant wenden. De naamlooze brief bewijst duidelijk dat er reden bestaat om de kat in den sak te houden. Anders zou de schrijfster — want het is de hand van eene dame — zich wel bekend gemaakt hebben. Wij zullen de aankondiging wat veranderen, met toevoeging van eenige bijzonderheden.

Naar aanleiding van dit besluit verscheen op zekeren dag de volgende aankondiging :

« *Kennisgeving.* — In de maand Februari van » het jaar 1874 werd in de stad Birmingham een » mannelijk kind, door eene dame genaast om — » dajphalz in te nemen van haar eigen, kortelings » bestorven kind, naar de stalie gebracht en aldaar » door de bedoelde dame in ontvangst genomen » en meegevoerd naar Londen. Eene belooning » van tweeduizend guineas zal worden uitbetaald » aan dengene, die inlichting verstrekt, leidende » tot het ontdekken van dit kind. Voor inlichting » van anderen aard zal niets uitbetaald worden. » Mondelingsche meedeelingen zullen niet aan- » hoord worden. Brieven, onder de letters R. W., » aan den portier van Dumfries Flats, Londen. »

Vele mijner lezers herinneren zich ongetwijfeld nog de belangstelling — neen de opschudding — door deze zonderlinge, oproepingen, die nooit opgehelderd werden, in den lande teweeggebracht.

Sommige amerikaansche bladen hamerden op het geval als op een nieuw stuktje van de zedeloosheid der engelsche aristocratie. Blijkbaar immers was hier een straatkind in de plaats geschoven van den telg eener adellijke familie !

Dilmaal kwamen er antwoorden met de macht. Het regende brieven van allerlei personen, happig op de kolossale belooning.

Een statieportier schreef uit Birmingham, dat hij zich het geval zeer goed herinnerde, want de dame had hem een sixpence gegeven, en hij had haar in het rijtuig geholpen met het kind, dat in het wit gekleed was en een witten wollen doek over het gezicht had.

Tegen ontvangst van vijf pond, ter vergoeding van reiskosten, wilde de man naar Londen komen, om de dame op te sporen. Eene andere persoon meldde dat zij zelf de moeder was van het gezegde kind, en dat zij zeggen kon door wie het was genaast.

— Mijn zoon, zoo schreef zij, is nu een lord. Maar mijn geweten laat mij niet met rust. Er is geen erger pijn, dan de knagingen van een schuldig geweten !

Een derde verzekerde dat hij in een oogwenk de gansche geschiedenis kon ophelderen, dat de desbetreffende geschreven documenten in zijn bezit waren, en dat hij die onmiddellijk na de ontvangst van een voorschot van slechts honderd pond zou opzenden...

En zoo voorts.

Richard had niet weinig plezier in deze epistels. De gezichten der menschen, zegde hij, mogen verschillen. De een heeft langer, de ander korter beenen. De een ziet recht, de ander ziet scheel. Maar de menschelijke natuur zoodra tweeduizend pond op het drasibord staat, is blijkbaar altijd dezelfde.

Teleurstellend was het ondertusschen, dat hij met zijn onderzoek nog geen duimbreed verder was gekomen.

Sir Robert Steele las ook die tweede advertentie.

— Zij heeft een goeden raadsman, dacht hij. Zij slaat den goeden, den praktischen weg in. Er wordt gespekuleerd op het meeweten van bedienden, en daarom biedt men een zoo verlokkende belooning aan. Treft dit geen doel, dan zal men de son nog verbloogen. Maar het alles is vergeefs — alles vergeefs ! Niemand ter wereld is er, die weet wat ik weet.

Sterk in dit besef, voelde hij zich geroepen om lady Woodroffe wat te gaan geruststellen.

— Ik had gehoopt, zegde hij tot haar, dat wij nooit meer aanleiding zouden hebben om op eene zekere transactie nog eens terug te komen. Maar ik onderstel, lady Woodroffe, dat gij wel gehoord hebt van een paar merkweerdige en zeer de aandacht trekkende advertenties ?

— Ja, antwoordde zij. Zoudt gij denken...?

— Ik denk niets. Ik ben zeker... Heeren u, lady Woodroffe, dat er maar een persoon is, die de twee vrouwen, bij deze transactie betrokken, elkander te brengen, tenzij gij het nadrukkelijk van mij verlangen mocht. Het doel van mijne komst was, u dit nog eens te zeggen, voor het geval dat gij u ook maar eenigermate bezorgd er voor maken mocht.

— Ik dank u, sir Robert, antwoordde zij ootmoedig. Zij vertrouwde dien ruigen, vierkanten man, en, toch voelde zij zich tegenover hem vernederd. Ik verlaat mij met volkomen gerustheid op u.

Hij stond op.

— Dan, zegde hij, wil ik uwen tijd niet langer in beslag nemen. Gij zijt altoos bezig — naar ik zie en hoor en lees. Altoos bezig met de goede werken.

Hare lippen bewogen zich, doch zij zweeg. Was dit eene spotterrij van hem, gemikt op dat eene werk van haar, dat zeker minder goed was geweest ? Zij kon het hem niet meer vragen. Hij was opgestaan en verdwenen.

De aankondiging werd in alle dagbladen afgedrukt. Engeland, Schotland, Ierland en de koloniën wisten van deze naasting en van het verlangen der moeder om haren zoon terug te vinden.

De dagbladen schreven allerlei redeneeringen en beschouwingen er over, en op dineren en bijeenkomsten had ieder den mond vol van deze geheimzinnige zaak. Aan dineren en op bijeenkomsten sprak men om strijd over deze opzienbarende kinderverwisseling.

Blijkbaar was het, zooals ook reeds door de bladen was betoogd, een geval van bedriegelijke onderschuiving. Of, zoo niet — waarom dan kwam de dame niet voor den dag ? Misschien was zij dood ? Waarom trad er dan niet een ander medewetende voor haar op ?

Maar als het inderdaad, zooals men vermoedde, een geval van bedriegelijke onderschuiving was, ja, dan was alles volkomen begrijpelijk. Een soortgelijk geval immers, volmaakt historisch, werd nog gisteren door de « Daily Chronicle » aangevoerd.

En in dien trant al verder, al de sprekers opgevuld met de wijsheid, die zij uit het dagblad van gisteren hadden geput. Zijn wij wel dankbaar genoeg jegens onze dagbladen en de schrijvers van onze hoofdartikelen, voor de stof die zij ons dagelijks aan de hand doen tot geestig en dergelijk gesprek ?

Eens op een avond werd het onderwerp zeer breedvoerig behandeld aan Lady Woodroffe's eigen tafel. Sir Robert Steele was er bij tegenwoordig.

Hij betoogde met groote snedigheid, dat er geen reden bestond om een bedriegelijk oogmerk voorop te stellen. Volgens zijne opvatting had de onbekende dame het kind met volkomen rechtveerdigbare bedoelingen tot zich genomen en wilde zij het in volslagen onwetendheid laten ten opzichte van zijne werkelijke moeder en bloedverwanten, met wie vermoedelijk voor den knaap geen eer viel in te leggen.

Om die reden ook had zij noch hare vrienden, noch hare dienstboden in haar vertrouwen genomen, en zag zij ook nu nog geen aanleiding om den jongen man, haren pleegzoon, omtrent zijne werkelijke afkomst in te lichten.

Daarbij ging hij een levendig tafereel op van de ons aangenaambeden en vernederingen, welke eene mmers door hem zelf niet gewenschte ontbulling den armen, aan de zaak geheel onschuldigen jongeling berokkenen zou.

Terwijl deze aangename woordenwisseling werd gevoerd, zat Lady Woodroffe aan het bovenend van hare tafel, kalm en bleek, een toonbeeld van weerdigheid en zelfbeheersching.

Juist toen verscheen er eene derde advertentie. Zij was woordelijk als de tweede, behalve dat en de belooning verhoogd werd tot tienduizend guineas, onder verdere vermelding van de omstandigheid, dat het kind aan de statie te Birmingham was in ontvangst genomen door eene Indische meid.

Deze advertentie veroorzaakte schokken en gemoedsbeweging in alle huizen waar ooit eene Indische kindermeid was geweest. De slotsom in al deze huizen was, dat er een kind gestorven moest zijn en een ander in de plaats geschoven.

In dien geest ook werd de zaak besproken in de domestiekenkamer ten huize van Lady Woodroffe. De hottelier, die reeds dertig jaar geleden bij wijlen Sir Humphrey in dienst getreden was, voerde daarbij met volle recht en onbetwist het hoogste woord.

— Ik kwam, zegde hij, met Sir Humphrey zaliger uit Indië. Wij betrokken dit huis. Mijne Lady en de kindermeid — zij stierf een jaar of zes, zeven geleden — waren toen met het kind, thans de jonge Sir Humphrey, reeds hier.

— Hebt gij het kind ook herkend ? vroeg men hem.

— Of ik het kind herkend heb ?... Wat viel er te herkennen ?... Alsof ik het kind van Sir Humphrey niet kennen zou !... Ik zag het elken dag tot dat het zes maanden oud was. Het was een engel, een beeld, met blond haar en blauwe oogen, sprekend zijn onvergelijken vader ?

— Kwam onze lady toen van Birmingham ?

— Van Birmingham ? Wie spreekt hier van Birmingham ?

— Nu ja, het is maar eene vraag.

— Onzin ! Wat zou onze lady in Birmingham hebben gedaan ? Zij kwam recht uit Schotland van haar popa, lord Dunedin. Dat heeft de kindermeid ons zelf gezegd.

De kamerknecht, die met beide ooren luisteren, gaf zuchtend de hoop op, van die tienduizend guineas te zullen kunnen verdienen.

Ondertusschen las lady Woodroffe, in haren salon, de nieuwe advertentie, en het werd haar bedroefd om het hart van angst.

Ook sir Robert las de aankondiging.

— Niet kwaad ! zegde hij bij zichzelf. Waarlijk niet kwaad... Maar als er iemand geweest was, die inderdaad iets wist, dan zou hij op de tweeduizend pond al afgekomen zijn. Nu kunnen zij een millioen uitloven als zij willen, en het zal ben geen stap verder brengen.

* *

— Dick, zegde Molly, het scheen mij in den begione beel knap aangelegd. Maar, zooals gij ziet, het leidt tot niets.

— Integendeel, antwoordde Dick, het heeft wel degelijk tot iets geleid. Wist de heele wereld praat en babbelt, over de zaak. Indien het eene wezenlijke naasting ware geweest, dan zou die onbekende dame stellig voor den dag gekomen zijn.

— Waarom ?

— Omdat er dan geen reden zou zijn om iets te verbergen. Maar nu bewaart zij het stilzwijgen. Waarom ? Wel, omdat er valsch spel is gepeeld. Zij heeft een ander kind in de plaats van haar eigen, dat gestorven was.

— Hoe kunt gij dat bewijzen ?

— Dat weet ik nog niet, Molly. Ik geloof dat ik mijne roeping heb gemist. Ik ben een speurhond. Laat mij aan iets rieken, en ik spoor het op !

Zijne trekken werden harder, en zijne oogen scherper. Hij stak het hoofd vooruit. Hij was niet langer de loeihartige muziknt. Hij was een bloedhond, snuffelend naar het spoor van eene prooi.

XVIII.

De advertenties leiden tot niets. Wat dan aan begonnen ? Op welke andere manier de zaak aangewst ?

Dick Woodroffe had zich na het geval zoozeer aangetrokken, dat hij aan niets anders meer denken kon. Voortdurend overwoog hij bij zichzelven de eerste, weinige gegevens — en dan bleef hij telkens stilstaan bij den dokter, die tusschen de beide vrouwen als bemiddelaar of maketaar was opgetreden.

(Wordt voortgezet).